

Valikuvõimalus õhutab rohkem õppima

Paljud kümnenda ja üheteistkümnenda klassi õpilased teevad kevadel ühe aineeksami asemel uurimistöö, mis teeb minu meelest õppimise märksa huvitavamaks. Arvan, et uurimistööd kirjutades saab palju rohkem teadmissi, kui mõneks järjekordseks suuliseks eksamiks materjali pähe õppides.

Mina valisin juba teist aastat järjest üheks eksamiks uurimistöö. Seekord uurin Inglismaa kuningaid ja kuningannasid. Kuna õpin keelteklassis, kirjutan oma töö inglise keeles.

Ega uurimistööd olegi nii lihtne teha, kui mõnikord arvatakse. Eriti kui juhtud elama väikelinnas, mille raamatukogu riulid on üsna hõredad. Käisin läbi kõik Pärnu linna raamatukogud, kuid leidsin vaid kaks vajalikku raamatut, mind huvitava ingliskeelse kirjanduse otsingud lõppesid tulemusteta. Seega jäi üle vaid kallist bussisõitu trotsides pealinna vajalikku materjali hankima ja paljundama minna. Minul tasus see käik igatahes ära – leidsin Rahvusraamatukogust uurimistööks palju materjali.

Kas on mõtet nii palju vaeva näha? Suuliseks eksamiks antakse ju piletiküsimused ette – need tuleb vaid korralikult ära õppida. Uurimistöö kokupanemine nõuab aga palju rohkem aega, samuti tuleb seda hiljem osklikult kaitsta. Minule isiklikult meeldib siiski rohkem teha uurimistööd, sest saan seda kirjutades mind huvita-

Koolitee

**Kätlin Koitla,
õpilane**

vasse materjali süveneda. Tähtis ongi see, et võin ise teema valida. Tulemus on sel juhul hoopis teine, kui kooli tahtmist mööda tehes.

Muidugi oleksin võinud valida ka sellise teema, mille tarvis on kodulinastki kuhjaga materjali võtta. Kes tahaks aga vaeva näha sellise teema kallal, mida on juba läbi-lõhki uuritud või mille on valinud veel paar-kolm klassikaaslast.

Võimalus endale eksami asemel vabal teemal uurimistöö valida õhutab juba varakult tulevikule mõtlema. Igauks üritab võtta teema, mille tundmisest tal on tulevikuski kasu.

Kätlin Koitla õpib Pärnu 2. keskkooli 11. klassis